

SVATÁ BARBORA

4.12. slavíme svátek sv. Barbory.

Barbora pocházela z bohaté římské rodiny, byla však plná ideálů a nechtěla žít prázdným nesmyslným životem římské „smetánky“. Poznala křesťany, kteří v té době již v římské říši žili, ale scházeli se tajně, protože byli krutě pronásledováni. Barboru jejich život a myšlení oslovily. Barbořin otec se však křesťanů bál a svoji dceru žárlivě střežil. Dal jí vystavět věž, kde ji obklopil přepychem a zakazoval jí vycházet mezi lidi. Když našel kříž, znamení křesťanů, který si Barbora nechala ve svém příbytku udělat, rozčílil se, dceru nejprve přemlouval, pak trestal, nakonec vydal soudu, a když se nechtěla vzdát svých ideálů, sám ji vlastnoručně popravil.

Když odváděli Barboru pro její víru do žaláře, zachytily se podle legendy šaty o keř a jedna větvička na nich zůstala. Po její mučednické smrti rozkvetly na suché větvičce bílé květy. Ty jsou symbolem statečnosti a čistého láskyplného srdce sv. Barbory.

Na svátek svaté Barbory trhají dodnes mladé dívky barborky – větvičky ovocných stromů. Pokud vykvetou na Štědrý den, znamená to prý, že se příští rok vdají.